

עין משפט
גד מצודה

א (מי) פירט מ'ל' מעשר
שני ה' יא):
צב ב' מ"י חסות
זכיה ומתנה ה' א'
ספריו ונולה ואכפר
ה' יא) ש' תמנ עקב
טוש"ע ח"ת מ' רמג
טפ"ק ג' וס' רמג טפ"ק ד'
צב ב' מ"י חסות
נולה ואכפר ה' יא)
תמנ עקב טוש"ע ח"ת
מ' רמג טפ"ק ד'
צד ה' מ"י חסות
מנחש ה' ג' וס'ן
נח"מ תמנ עקב ג' טוש"ע
לח"מ מ' קל"ט טפ"ק ד'
צב א' מ"י ש' חסות
ג' תמנ ש' טוש"ע
לח"מ מ' קל"ט טפ"ק ד'
טכ"ח וספ"ק ג'

רבינו חננאל

וילתסם לבעלים זה המעשה ד"ר^א הפס
(י"ו) גבי צינור דמן האם ערב הפס
הזה הביעור נזמן תרומת
פירותיו רחוק ממנו לרץ לקרות
שיקנה אותם ללוי ולכנן ומעשה נמי
ד"ר^א חקיס כ' ו"א^א ואמאי לא נזן
התרומה גדולה דמן כנן דמע"ש
נזמן תרומה ותרומה מעשר לכן
נזמן ר"א בן עזריה היה עמו דקמי
סיפא עמד רבי יהושע ואמר תרומת
המעשר שבו נזון לר"א בן עזריה וי"ל
התרומה גדולה קרס שנקט הפרישה
ומתנה על שאלה היתה להפריש
דמעה אחת פוערת את הכרי ויעטלם
באומד ועוד שהנבואה היתה כבר
מפורשת בנביא של ר"ג דמנחה
בירושלמי ותרומה גדולה מפרישה
שבה מיד את המנחה דלמחרין
בירושלמי דמעשר שני מלא פירות
שבה מסחרין מותרין משום גזל
ומחיצין בנעמס ופסוקין מתרומה
דח"א לגזון שיפער אחר^א ותרמה
תרומה מנחה:

[illegible]

מקומו מושבר לו. צמיחא קחני
שקצלו שבר זה מזה וא"ת

ואחרי קבלו שכר היה לו להשאל להם או להשכיר במתקין וי"ל דשאלה
משכירות אינה נקנית במתקין: ור"ב בבר שדרה ש"י ר"ג היו עומדין.
והוא והכל התבטלה היתה בנינו של ר"ג דמבטלה בירושלמי פרק ג'
דמשכורות ובינו של רבן גמליאל היה משתמר יש לומר דלגבי
דקרקע לא היה משתמר עליו היה הפסק בין תבטלה לתבטולא ומוק
לגבי תבטולא שיהי' השואל (לקמן ע"ד ק"ב) גבי הובל של בעל הבית מוק
לגבי בגמרא תבטולא דאחו מעלמא ובתנא דמשכיר וכדרי יוסי דר'
הימנא והשאל והכל השוכר משתמש בתנא ואם כן הובל משתמר
לדעת השוכר בתנא ואיך יזהר המשכיר בובל תנא דאחו מעלמא
ויש לומר שגם משכיר צריך פתוח לאתו חלז ומקרי עומד בלד
שדכו וי"א דסופסו גיטין ע"י ד"ר פנימיה

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

ומקומו מושבר לו. וקבל ממנו שם שזר הממוקם דהרי קחני
סיפא: נחבולו זה מזה שזר. וכל כך למה כדי לקטע מעשר שחאה
חזרו קונה לו לפי שהמעטות אין קוין אלא או במשיכה או
חזרו מקנה לו: **נכון לעיכא.** גבאי היה ואותה שנה שנת

מערש עני היתה: כי אסא. רבי
אבא לקורא אמר להו כו': מעטלי
אבא מקרע' הקנה להם. ולא
מטוס דחקי להם מקומם במרות
חזר אשפילי הקנה להן חזר חזרת
שליצן במוכה קנו נמי דחנן (קדושין
דף י"ו.) נכסים שאין להן אחריות
קנו ענין ענין נכסים שיש להן אחריות
בכסף משמע הכסף נכסין הקרקע
והמעטלין או אשפילי קרקע בחזר
ומעטלין בחזרה קנין המעטלין
בקנין הקרקע בלא משיכה דרשליצן
קדושין (סא) מוחין להם אביהם
מחזר דמות בכסף וזהב עט ערס
(מנחות) אשר יהודה (ס) קבלה.

להאי תירוצא: וכי לא הוה לן סודר
כו'. למה לו לקבל מהן מעות:
אלא. סודר מאי עמעמ לא דעובת
הנאה שפיה לו לרכן גמליה
המספרות הללו: אינא משאבא ממון.
דמא נקמט בחליפין. דליכא למימר
כי קנה ליה ר"ב להאי סודר אקנייה
חליפין דדידיה בכל מקום שכן דכין
דלוי לו כהן אלף עובת הנאה שבדיו
למנו לכל מי שרצה לון או תשובה
ממנו לחול על לו קנין חליפין: הכא
נמי. גבי קנין קרקע: אינא ממון
לקנות על גבי קרקע. בקנין
השקקע נקנה בו אלף אפקודין
צעמלא אפקר גבייהו וכי אוגר לכו
מקום קמה לו חלורו וחבורו מלך
כשאר הפקר: ולא כיוא. מהאי דמי
לא הוה לן סודר לאו רחאי הוה
למילף מיניה דלוי עובת הנאה נקמט
בחליפין ועל גבי קרקע דשפיר איכא
לממר מעלמליה אנב קרקעי הקנה
לן. ודקשאי לן לקניטו בחליפין:

מסנות. של כהונה ולויה ומעשר עני: נפינה כפיכל בזה. דכתיבי (דברים ט) ונתתם ללוי זה מעשר ראשון לגר ליסום ולאומנה זה מעשר עני לפיכך אסור להקטתן בבורד דרך מקח הוא שזה עתה לו כליו מחמיהן וזהה זה כמכורין: **נפינה אלימסא** י"א. נפורה להקנות מסנות הכהנה על גבי קרקע: **רצ פסא** א"ר. לעולם נמורה חצר קנאו ואפילו הכי לא תקשי לעולה דהא לאו צניעין הלא עומד חדר השדה משום דדעת אחרת מקנה אותן שרצן בגמילאל הקנה להן מעטעלין שהיו לו בחצר שלהן ולא מהפקיראל קט ועומה מסנה ו לקנות ואפ"ג דלין עומד בזה השדה: **והוא שרץ פאריסין**. הכיזי יבולן והאחולות מנדקין וממתיקין דקמיין וכתב לו שדה כגון שהיה יכול לרוץ אחריהן ומנעין קודם שילאו משדהו: **והוא ופעי** ר' ירמיה **במסנה סיף**. אם היו צדי ונחלות של אדם אחד והם צמוד

ואם שרץ אחריו ומגיעו ואי לא לא קמי וימי' טותן למיחדר ביה א'
חילוק בין מתנה להפקר ובמתנה א"ע פ' כו': ואמר עולא. במקמ'
ני גט דלמיה בעל כרחא. שחא וטותו לה ולא ניתא לה למגשרה:
דכי אימא נכד חזרה ולא ניתא לה למקמיה אפילו הכי קנייה לה
גזירה לה בענין א"י קמל: לא פ' כ"ט. דכי אמרה בענינא לרבא שחא
על כרחא אלא גבי מתנה היינו טעמא דלא בעינן עומד אלא
שקבינן לה מתנה מי לא קני לה ואפילו אין עומדת נכדו חזרה
היה שחא עטונה וקנייה לה כשליש אבל גבי גט דחוב הוא לה
א"י חיה וידה קניא גבי גט על כרחא ואי לא ידא היה הוא
דמרייהו דעת אחרת מקנה אותן משום דרך חצר קמל על גבי
נמי לא אחרנאי מונחן בידה הוי נפקא לן חצר משלימות ובי
אגטרין וכל היכא דלמיה לשלימות אימיה לדן חצר הלכך גבי
שליח נחוב אדם שלא מדעתו וחזרו נמי לאו בחזרה שליחות
א' משום ד ומה ידא דקטובה לה אף חזירה בקטובה לה:
גבי

32

מסורת הש"ס

(א) [פירושין טו. ויש"ג].
(ב) [מולין קלד: א]. (ג) גיטין
ע"ג: (ד) [מע"ש פ"ה ח"ט].
(ה) [דע"ב כ"א]. (ו) [שיין
לע"א]. (ז) [ובן ביכמות
טו: א]. (ח) [וע"ע חוש'
קדושין ס. ד"ה ומקומו
ועיין חוש' ערכין ל' בסדר
ט: ולא ידענא].

(ב) רש"י ד"ה כי אתא וכו'
ערים מצורות אשר:

מוסף רש"י

[illegible]